

Միտնի վերջին տետրակը դեռ մամլոյ տակ չգրած Աղէքսանդրիա յէն հասած լուրերն ստիպեցին լղջ մեզ եկած նամակներն հրատարակել Ահաւասիկ երկու նամակները կը դը նեմք, որոց մին Յակոբեան թագաւորի գրածն է, միւսը նոյն ինքն Վանուցս Աբխաթտսի մէջ կտրուածոց վերակա ցու Արժ. Ատուուածատուր վարդա պետին :

Արժ. Ատուուածատուր Վարդա պետին նամակին օրինակը :

**ԱՄԵՆԱՊԱՏԻԻ ՍՐԲԱՉԱՆ ՀԱՅՐ**

Այս անգամ Աղէքսանդրիա սա տահած դէպքերը ձեզ դարձեալ ծա նուցանելու պարտք կը համարիմ, որ պէս զի աստի սուտ ու սխալ բար դեալ զըստարտութեանը գրուածնե րուն հաւատք չընծայէք: Աղէքսան դրիա Փարիս Հանրմը չմեռնելէն յառաջ իւր ստացուածքը կտակաւ կ'աւանդէ իւր ժառանգաց եւ այլ տեղեր, և տանը մէջ գտնուած բոլոր մօպիլեայն նը Արուսաղէմի կը կտակէ, իւր կտակահատարը կը նշանակէ կտա կագրով Տէր Վաստպարեան Ս. Յակոբ աղայն : Այս անձն այս օրերս մեզի նամակաւ լուր կուտայ որ Արուսա ղէմի յատկացեալ մասը ձեզ տրուե րու համար Աղէքսանդրիա գայք, գալէն վերջը գնացինք իւր տունը որ Փարիս հանրմին է, ուր տեղ կար քանի մի կնքուած սենեակներ, յիշեալ Յա կոբ աղայն բաց ՚ի մեզմէ կանչեր էր նաեւ քանի մի անձինք տանն և հինգ հոգիի չափ հայ, յոյն, ֆրանգ և ըս պանիայի մեծ թարգմանը, ասոնց ներկայութեան հրատարակեց որ ես հանգուցեալ Փարիս հանրմին կը

տակահատարը ըլլալուս, ձեր ներկա յաւթեան այս դռները պիտի բա նամ եւ մէջը եղածները պիտի գը րեմ, միայն դուք տեսածնուդ վկայ ըլլանուդ համար ստորագրու թինիդ սա տեղս գրէք, ստորագրեցինք բու լորս ալ, մեր գտնուելն ալ Արուսա ղէմի բաժին ըլլալուն կտակին մէջ գտնուեցանք, բայց գործադիրը դար ւձեալ Յակոբ աղայն :

Այս գործողութե վերջը դարձանք Այկեղեցին, Ապիսկոպոսը որ արդէն իմացեր էր, մեզմէ ալ լսեց, շատ մի բարկացաւ և էվէլ պոկաս խօսեցաւ մեր այն տեղ գտնուելուն համարձգե ցինք վար իջանք. սենեակը եկայ ձեր Սրբազնութեան նամակ մի գրեցի եղելութիւնն իմացնելու համար, նամակը ջանթան դրի գոցեցի, ահա թագաւորը և Վէրքը Աուսուֆեանը սենեակէս ներս մտան, սկսեցին հայ հոյել ու պոռալ, շատ չտեւեց եպիս կոպոսն ալ եկաւ իւր պարագայիւք Յակոբեան Արապետն ալ եկաւ, ե ղան ընդ ամէնը 12 հոգի բաց ՚ի ծա ուաներէն, Ապիսկոպոսը կը հայհոյէ կը դարնէ. թագաւորը մէկ կողմէն ոչ օրէնք մնաց, ոչ մեռել, ոչ կենդանի, ոչ վանք, ոչ պատրիարք ոչ միաբան բսլոր իրար խառնեցին, ահանջ չսած սարսափելի հոյհոյութիւներ, և սպառ նալիքներ, մինչեւ ինծի Այդ օղու խրկելու, ոմանք կը պոռան « սպաննե ցէք», ոմանք « ձեռքերը սորերը կտրե ցէք», ոմանք « աչքերը հանեցէք այս աւաղակ լէֆթերին» և այլ գարշելի և անլսելի խօսքեր որ գրեւ և լսել անգամ մարգուս զարհուրանք կ'ըրէ: Յակոբեան կարապետը երկու ձեռք վիզս բռներ կըսմէ խղիւղու մտօք միւ սը աթուր քաշեր գլխուս պիտի իջնայ մէկալը վրաս ինկեր է հրէի պէս կը մշտէ. Ապիսկոպոսը իւր եղբորը հետ

զիս սարաներու կը ջանայ, ջանթաս բռնի ձեռքէս քաշեցին առին, բացին մէջը եղած ձեր Սրբազնու թեանը գըրած նամակս առին և ուրիշ ինչ որ կար ամենն ալ ձեռքէ ձեռք ցրուեցին, դարձեալ սկսան ՎՉ հոգի հայհոյելով աղաղակել ՚ի խաչ հան դոս, սպաննենք և հոս թաղենք, այս խօսքերով դարձեալ գրոհ տուին վրաս, այլ չեմ գիտեր որ այն միջոցին ինչ ատորձանի և ինչ վիճակի մէջ էի: Յակոբեան Աարսպետը դանակը քաշեր վրաս կրիս գէր, այնքան տեսայ որ ձեռքէն բլուներ են, այլ վերջը ինչ ըլլալ չեմ գիտեր, մինչեւ որ վրաս ջուր թափելով աչքերս բացի որ զիս պաշարեր կանգներ են, ոմանք կ'ըսեն թէ մեռաւ բաւական է, եպիսկոպոսը եւ իւր եղբայրը կը կանչուտէին թէ ոչ տակաւին կենդանի է, այս կենդանի մնալ արժանի չէ, որովհետեւ կնիքները այս բացեր է ըսելով կըզոտարտեն, քանի որ բացողը ես չեմ. միայն տեսայ, այլ որին կը հասկըցնես. բերան բանալու հրաման չկայ եպիսկոպոսը հրաման կ'ընէ իւր եղբորը, որ ձեռքովը բերանս գոցէ որպէս զի չխօսիմ, թէ որ խօսելու չխօսելու կարողութիւն ունենալս կրնայք երեւակայել. եպիսկոպոս Յակոբեանց հետ կ'աղաղակէ շուտ Վահրէ եղած կարուածները գրաւեցէք, ես սենեակը կնքեցէք. անմիջապէս հեռագրեցին գիշերը ժամ վեց սենեակս կնքեցին, ցարդ կնքած է, կարուածները ինչ ատորձանի մնաց չեմ գիտեր, մերկացին մինչեւ վարտիկս նայեցան, որպէս թէ բան գողցած եմ, այլ չարութիւն չմնաց որ չըրին չորս պատին մէջ, հաղար փառք որ կենդանի մնացի, մէկն ալ նայիս որ եպիսկոպոսը չորս հատ պէրպէրի ձեռքերը հաստ փայտերով սենեակիս

դուռը կայնեցուցին, և կը պատուէրեն անոնց Արաբացի լեզուաւ, այսպէս. «այս մարդը այս տեղ բանդն է թէ որ դուրս ելլայ, առանց մէկու մը հարցնելու զարկէք գլխուս սպաննեցէք մի վախնաք ամենեւին, Վաթրիքին հրամանը այսպէս է՝ շատ մի աղաչէ՛ն վերջը, հազիւ թէ հանեցին պատու հաններուն առջեւը կայնեցուցին և իրենց չափու շն ալ դրան առջեւ, սենեակիս մէջը եղած գրիչ կաղամբը առին, պատու իրեցին որ ոչ իմ քովս մարդ պիտի գայ եւ ոչ ուրիշ մի հետս պիտի խօսի. թողին զիս կիսամահ և դնացին, սով սարսափելի գիշեր, լուսցաւ, բայց ինչ կերպով, թերեւս աչքիս արտասուքը սենեկիս յատակը լուաց, առաւօտուն հաղար աղաչանքներով հազիւ թէ բժիշկ մի բերել տուինք որ զիս դարմանէ, անգամ մի եկաւ, միւս անգամ չտեսայ, այսպէս անօթի ծարարիկու օր՝ երկու գիշեր այս սենեակիս մէջ մահուան դուռը հիւանդ չորսգին պահապաններէն պաշարուած այնպէս մնացի, դարձեալ կենդանի. փառք սրբմութեան Վարդապետին: Այս հանդէսն սկսաւ հինգ շաբթի օրը ժամը տասին եւ վերջացաւ գիշեր թամ երկու, զայս եւս չմոռնանք յիշել որ ամեն բան կատարելն վերջը Արապերէն գիր մի գրել տուին Շուհինին, և բռնի քաշելով հրելով ըստարարել և կնքել տուին. որ բոլոր յանցաւորը ես ես, և այս գիրը առաւօտ Առաւլարութեան տարին ցոյց տուին, երկու օրէն վերջը հիւանդութիւնս աւելի ծանրանալով մինչեւ ոտքի վրայ անգամ չկրնայով կանգնիլ, առաւօտէն մինչ ՚ի կէս օր լացեր աղաչեր պաղատեր եմ. որ դոնէ կառք մի բերեն դուրս ելլամ զիս դարմանելու, կէս օրէն թագաւորը

և կաւ և ինչ տաղնապնէրու մէջ ըլլալը տեսաւ սկսաւ գործեալ սպառն սլիքներ ընել որ եթէ դուրս ելլաս ազգին մէջ այս եղած բաները խօսիս, գիտցած եղիր որ ձեր Վանքին, Պատրիարքին, և միաբանութեան պատիւը ոչ ինչ ըլլալէն վերջը և ձեր ինչ ըլլալն ալ դուք գացէք դուշակեցէք, և վերջը ինչ վնասներու պիտի հանդիպիք այն ալ դուք գիտէք, և այլ այսպիսի սպառնալից խօսքեր ընելով եպիսկոպոսը եւ նստողները վիայ կը կուգէր. բանտէն ելլալով Աշտիէան Յակովբ աղայի տունը գիտցի և այժմ բժիշկ կը նայի, այս պատահած դէպքերը գրի առնելով այսօր տեղւոյս Սուհաֆրդին պիտի խրկեմ տեղեկացնելու համար, և գրոյս մէջ նշանակեր եմ որ ձեզի և Պօլիս այս եղելութիւնը ըւր պիտի տամ: Աւստի Արքեպիսկոպոս հայր ոչ տանելու և ոչ համբերելու ուժ կամ կարողութիւն մը նաց: ուր պիտի հասկցնենէ շուտ ըրէ. այսուհետեւ ոչ ես և ոչ ուրիշ մի այս տեղ կենալու կարող չէ, ցարդ սենեակս կնքուած է, քանի որ այս մարդիկներն այսպէս կը տեսնան որ ինձ համար և ոչ մէկ կողմէն օգնութիւն մի կայ, ամեն ուղածնին կ'ընեն, և ասկից աւելի ինչ կրնայ ըլլալ. գրեցէք Ազգին Չեր պատիւը պահանջելէն վերջ և մեր դասն ալ այն տեղ աւանտի. այս օրերս Աֆէն տինան Պօլիս պիտի երթայ վարչութիւնը կրնայ այս եղելութիւնը հասկըցնել. ինձ համար եկած հեռագիր կամ նամակ փոստայէն կը բռնեն, ահա այսքանս հաղիւ կարողացայ գրի առնել մնացածը դուք կարող էք մտածել. յաւել քան զայս մնամ Չեր Բարձր Արքեպիսկոպոսին:

1870 Յունիս 22 Ապոստոլական  
Մէլիսանդրիս: Վարդապետ

Յակոբեան Թագաւորի նամակին օրինակը:

Աշխ. Յունիս 19/1 Յունիս 1870

ԱՄԵՆԱՊՍՏԻՒ ՍՐԲԱԶԱՆ ՏԵՐ

Ի սոբէ Երասալէ՛՛

Անուշտ ցարդ լած է Չեր Արքեպիսկոպոսինը Աշխատեան Տիկին Փարիս հանրմին առ Աթուած փոխելը, որ ասկից քանիմը օր յառաջ տեղի ունեցաւ: Հանդուցեալը իւր ողջութեան կտակ մի ըրած ըլլալով ժամանակին Ազգ. Ժողովոյ անդամոց և Առաջնորդին (1) կնքով վաւերացեալ լ'Ազգ. Առաջնորդարանն ի պահեստի թողած էր (2):

Ըստ սովորութեան յիշեալին մեռնելէն քանի մը օր ետքը, տեղւոյս Արքեպիսկոպոսինը (3) ընկերութիւնը Ազգ. Ժողովոյ անդամոց և բոլոր ժառանգորդաց, հանդուցելոյն տունը գումարուելով յիշեալ կտակը կարգացուեցաւ: Բայց երբ հանդուցեալին արկղը բացուեցաւ, հոն գտնուեցաւ երկրորդ կտակ մը (4) ևս, վա-

(1) Եզրիտոս վեց տարին տեւել է թերեւս որ առաջնորդ չունի այս հրեալ կնքող առաջնորդը ո՞րն է: Ատակողին կնքն ուր է գնացեր, որ առաջնորդի կնքով միայն կը մնայ:

(2) Կտակ մը ինչու կտակողին քով չմնար և կը տակաւատարներու ծոցէն կ'ելլէ դուրս բոլոր աշխարհի գրութեանն հակառակ:

(3) Այդ ո՞ր Առաջնորդն է ձեր, որոյ առաջնորդութիւնը ոչ Տերութիւնը գիտէ և ոչ Ազգ. վարչութիւնը:

(4) Այս ինչ տեսակ երկրորդ կտակ է, որ հանդուցեալ կտակողին կնքն ու ստորագրութիւնն ունի: Այս կտակը, որ վաւերականութեան առ մեծահաստատ փաստն ու պիտանի պարագայն ունի, ինչ պատճառաւ երկրորդ կտակ կ'անուանուի: Առաջնորդ չեղած ժամանակ Առաջնորդի կնք չունենալուն համար արդեօք: